

og om de lægemidler, som det er nødvendigt at tage for astmapatienter.

Alt i alt synes vi med det, jeg har nævnt her, og så er der så et par småting mere, at det er nogle gode elementer, som bliver anbefalet i den betænkning, som blev afgivet af det udvalg, der bestod af et bredt udsnit af personer inden for denne branche.

Dansk Folkeparti bakker op om forslaget, hvor der nu som sagt er de her vigtige kontrolmuligheder og klare retningslinjer. Det vil virke udgiftsdæmpende på hele medicinområdet, samtidig med at man i stor udstrækning tilgoder patienterne.

Jeg har lige et par enkelte ting, fru Lone Møller fra Socialdemokratiet har faktisk været inde på noget af det samme, nemlig om epilepsipatienterne, om en uafhængig klageinstans og det, at DSI peger på, at gruppen af allergipatienter, som er allergiske over for flere hjælpestoffer, har gjort indsigelser. Jeg vil gerne til sidst sige, at endnu et af høringssvarene, nemlig fra Diabetesforeningen, har bemærket, at der mangler en revisionsbestemmelse af loven, men det kan være, at vi kan få det opklaret under udvalgsbehandlingen.

Jeg siger tak for ordet og undskylder overskridelsen af tiden.

Lene Garsdal (SF):

SF har i flere år presset skiftende regeringer for at få lavere medicinpriser. Derfor er vi også glade for at være en del af den brede politiske aftale, som gør, at borgerne ikke skal frygte, at priserne på medicin stiger.

Kl. 18.55

Lægemiddelområdet berører en meget stor del af os alle, og derfor er det godt, at alle partierne står bag aftalen. Forslaget her gennemfører dele af aftalen. Jeg vil især fremhæve, at medicinen bliver billigere, og at det bliver lettere for patienterne at forstå lægemiddelpriserne, når tilskuddet bliver givet til det billigste produkt. Det er virkelig tiltrængt.

Flere ordførere har været inde på andre områder, som aftalen omfatter, så dem vil jeg ikke trætte yderligere med. Men der udestår fortsat en række initiativer, som skal sikre rationel lægemiddelanvendelse, bl.a. initiativer vedrørende apotekernes udlevering, apotekernes avance og håndteringen af leveranceforhold. Så er der også de initiativer, som fru Lone Møller var inde på, hvor der er blevet afsat et pænt beløb til at forske i fornuftigt lægemiddelbrug. På disse om-

råder ligger der en række udfordringer, hvis løsninger er afgørende for effekten af den aftale, vi har indgået, og for det forslag, som vi behandler i dag.

SF støtter naturligvis forslaget, men jeg har alligevel nogle få spørgsmål, og nogle af dem har andre også været inde på: Hvorfor er det, at patienterne ikke mere er part i sagen i forbindelse med bevilling af enkelttilskud? Vil ministeren forklare, hvorfor en afgørelse fra Lægemiddelstyrelsen om tilskud nu ikke mere kan ankes til anden administrativ myndighed, som det kan under de nugældende regler?

Så vil jeg også gerne, som flere også har været inde på, have en kommentar til høringssvarene fra Dansk Epilepsiforening og De Samvirkende Invalideorganisationer. De gør jo opmærksom på, at det kan være farligt for patienter at skifte mellem forskellige præparater, og det er ligegyldigt, om det er et originalt præparat eller et kopipræparat. Med forslaget her skal patienten jo kunne dokumentere, at den pågældende ikke tåler medicinen. Men hvis virkningen af den billigste medicin ikke har fuldstændig samme effekt som det lægemiddel, patienten normalt indtager, f.eks. på epilepsiområdet, kan det have alvorlige følger for patienten. Men det er altså et spørgsmål, som også skal afklares under udvalgsarbejdet.

SF ser frem til et konstruktivt arbejde i udvalget.

Naser Khader (RV):

Udviklingen af medicin er i rivende udvikling. Stadig flere sygdomme kan behandles eller afhjælpes med medicin, og der kommer hele tiden nye og bedre lægemidler på markedet. Samtidig giver de nye bioteknologiske fremskridt mulighed for at tilpasse medicin og ordineringspræcis til den enkeltes profil og behov. Dette er en positiv udvikling, som bidrager til øget velfærd og livskvalitet for den enkelte.

Set i europæisk perspektiv er priserne på lægemidler i Danmark høje. Da egenbetaling for medicin i Danmark er ca. 40 pct., 60 pct. er så offentligt finansiering, vedkommer lægemiddelbruget og priserne både den enkelte og samfundet.

De sidste år er omsætningen af lægemidler steget med næsten 7 pct. om året, mens forbruget kun er steget med knap 3 pct. Der sker altså dels en stigning i priserne, dels en udvikling mod brug af dyrere typer lægemidler. Stigningen i medicinudgifterne indebærer, at en vok-